

נדישא ונתתן מפישי אתתו יתברך

דברים שעומדים ברומן של עולם

אמר המשגיח, אנישים חושבים שתפילה זה אמירה של מילים, ובמקרה הטוב חושבים שזה ענין של בקשה, אבל באמת שזה דבר אחר לגמרי.

***

מצאנו לשון חז"ל, שהתפילה היא מהדברים העומדים ברומן של עולם ובני אדם "מוללים בהם". (ברכות ו:). טען המשגיח, משמעות הלשון היא, שאנשים יודעים שזה "ברומן של עולם" ואעפ"כ מוללים בהם, אבל אצלנו זה בחינה, שלא יודעים בכלל מה זה תפילה:

~~~~~

קרוב למעלת הנבואה

כתוב בשולחן ערוך "המתפלל צריך שיכוין כלכו פירוש המילות שמוציא בשפתיו, ויחשוב כאילו שכינה כנגדו כו' וכך היו עושים חסידים ואנשי מעשה, שהיו מתבררדים ומכוונין בתפלתם, עד שהיו מגיעים להפשטות הגשמיות, ולהתבררות כח השכלי, עד שהיו מגיעים קרוב למעלת הנבואה" (שו"ע או"ח סי' צח סעי' א').
וואים כאן שיש מהלך שלם, איך להגיע במצב של תפילה, עד קרוב למדרגת הנבואה, ואיך ענין התפילה רק בקשות, כנראה שאצלנו חסר האל"ף בי"ת של תפילה: צריך להכנס לעולם התפילה:

~~~~~

זהו צורת התפילה, לישא וליחן עם הקב"ה, ולדבר עמו כאדם המדבר עם חבירו, לטעון לפניו כל מה שיעולה על לבו, ולבקש ממנו כל תפציי לבו, כאדם המתוכח עם חבירו.

~~~~~

סדר התפילה

אמר המשגיח, אנשי כנסת הגדולה סדרו עולם התפילה שלם, יש ברכות השחר, קרבנות, פסוקי דזמרה, שירת המלאכים, וכו' וכו' יש עולם התפילה שלם. וכך אמרו "עשרה לשונות של תפילה שועה, צעקה, נאקה, רינה, פגיעה, ביצור, קריאה, ניפול, ופילול, ותחנונים". (מ"ד ואתחנן בא) צריכים להבין שזה לא דבר צרדי, אלא יש כאן כל מיני אופנים, אך לנהל משא ומתן עם בורא עולם (הנהלצין). [מ"ד ואתחנן בא] מ"ד ואתחנן בא

~~~~~

תטאיכם כשלג ילבינו

הוסיף המשגיח, עד כמה שמתעסקים עם המלך נעשים מקורבים אליו, המשא ומתן מקרב את הלכות, יתכן שמקודם היה איזה טינא בלבו על חברו, או איזה תרעומת, אבל ע"י המשא ומתן ביניהם, בטלו כל המחיצות, עד שנעשים אורכים זה לזה. משא ומתן עם אדם גדול מחזק את הקשרו לכן אומר הנביא, כיון שתפלה זה משא ומתן והתקרבות עם בורא עולם, (דורד ועדן מיט כו"ע) אם תתפללו, אז הכל יהיה מתוקן "לכו נא ונכחה יאמר ה', אם יהיו תטאיכם כשנים, כשלג ילבינו, אם יאירמו כחולע כצמר יהיו (ישעיה א, ח) וזרקתי עליכם מים טהורים".

~~~~~

יחזור ויתפלל

עוד אמר, כשמנהלים משא ומתן, מוכרחים להסתדר ולהגיע לעמק השנה, ואם לא השלימו את הדבר אסור להצטרף, עד ששייג את התכלית המבוקש. ועל זה אמרו חז"ל "התפלל אדם ולא נענה יחזור ויתפלל" (ברכות לב:) כי זה דרך הויכוח.

תפילה אינה רק בקשה

רואים ברור שתפילה מקיפה הרבה ענינים, לסדר שבחו של מקום זה תפילה, ברכה ראשונה היא תפילה, תפילות שבת הם תפילה, מבואר שתפילה אינה רק בקשת צרכי.

~~~~~

לכו נא ונכחה

"לכו נא ונכחה יאמר ה', אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו" כו' (ישעיה א, ח) וכתרגום מבואר, שהלשון "ונכחה" הכוונה לתפילה; אמר המשגיח, פה אפשר לגעת בענין הגדר של תפילה.

לשון "ונכחה" הוא לשון ויכוח, מבואר פה, שתפילה הוא ענין ויכוח עם בורא עולם. כמו שמתווכחים בלימוד, המשמעות היא, לנהל משא ומתן בלימוד, כן התפילה, היא ענין של משא ומתן עם בורא עולם.

~~~~~

דברי המסילת ישרים

כתב המסילת ישרים "אמנם מי שהוא בעל שכל נכון, במעט התבוננות ושימת לב יוכל לקבוע בלבו אמנת הדבר, איך הוא בא 'ונישא ונחן ממש עמו יתברך', ולפניו הוא מתחנן, ומאתו הוא מבקש, והוא יתברך שמו מאיץ לו, מקשיב לדברי כאשר ידבר איש אל רעהו, ורעהו מקשיב שומע אליו" (מסילת ישרים פי"ט) מבואר בזה שתפילה, זה לא פעולה שעושים מצוה וזהו, יש כאן התעסקות ישירה עם בורא עולם.

~~~~~

נולשא ונחן ממש

צורת ויכוח בין אדם לחברו הוא, שזה שואל וחבירו משיב. ואם אינו מרוצה מתוכחו חוזר וטוען עליו, וחבירו חוזר ומשיבו, בדרך זה יש משא ומתן ביניהם.

כשאדם רוצה להשיג מטרה מסוימת, וכא לנהל משא ומתן בענין זה, ולא הגיע לתכלית המבוקש, מה הוא עושה, חוזר ונפגש, ושוב מנהל משא ומתן. בתקוח להשיג את המטרה.

~~~~~

קביעות בתפילה

עוד אמר, כיין שהתפילה היא משא ומתן עם הבורא ית', לכן אמרו "יחזור ויתפלל" כיוון שהאדם צריך להיות תמיד יקבוע, בהתעסקותו עם בורא עולמו

~~~~~

וּאֲשַׁפּוּךְ אֶת נַפְשִׁי לַפְנֵי ה'

כח הטמון בנפש

אמר המשגיח, צריך להבין, שהתפילה טמונה בנפש האדם כמו כל המעלות, כמו חכמה ושאר תענוגים, זהו חוש כמו ראייה ושמיעה, האדם יש לו את זה בטבע ממש! רק צריך להסיר את המחיצות:

~~~~~

וּאֲשַׁפּוּךְ אֶת נַפְשִׁי

לפעמים שומעים אנשים מתלוננים, שהם לא מרוצים, איך להם הנאה בתפילה, וטוענים שחסר להם החוש בתפילה, אבל באמת כתוב בפסוק אצל חנה "וּאֲשַׁפּוּךְ אֶת נַפְשִׁי לַפְנֵי ה'" (שמואל א א, טו) והיינו שהתפילה היא אחד ממצעלות הנפש, שבאדם, יש לו את זה בטבעו

~~~~~

מציינות של חכמה

לכל אדם יש אוצרות ומציינות של חכמה, ומעלות ותענוגים, שטמונים בנפש האדם, הקב"ה כביכול לא מקמץ בכלל, ונותן את הכל בשלמות במדה גדושה, רק יש לו לאדם מחיצות. עיקר עבודת האדם היא, לסלק את המחיצות, ולפתוח, ולהוציא מן הכח אל הפועל, את האוצרות של טוב שיש לאדם.

~~~~~

הי ה' אשר עמדתו לפני

מעלת המקורב למלך

אמר המשיגה, אם קרובים עם בורא עולם לא חסר כלום והיה מפרש דבריו בציון כזה, כולם יודעים שנשיא ארה"ב אינו מלך גדול, ומכל מקום יש לו הרבה השפעה ואפשרויות, והנה אדם שהוא ידיד של הנשיא, אפשר לומר עליו "לא חסר לו כלום". ידיד של המלך יש לו מה שצריך, לא בגלל שהיה יכול לבקש, טובה זו, או טובה אחרת, אלא כעצם הידידות שלו יש לו הכל, אם אדם קרוב לכורא עולם לא חסר לו כלום

הכדל ביץ ילד למבוגר

ילד קטן צריך סוכרייה אבל מבוגר לא צריך סוכרייה, כי הוא מבין, שההתמקכות עם האבא, השייכות עם האבא, האהבה עם האבא, זה פרוייליגיה הגדולה ביותר.

***

אבא שיכול לסדר ולתת את הכל, אם יש קשר אתו, כבר אין מה לדבר, כי כבר עכשיו לא חסר לו כלום.

די באולקויות

"אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים" (בראשית י"א) פרש"י "אני הוא שיש די"

שתי כליותיו של אברהם אבינו

חז"ל שואלים, מאיפה למד אברהם אבינו תורה, קודם שניחנה, ואמרו נעשו שתי כליותיו כשתי כוים של מים והיו נוכחות תורה. רבי לוי אמר מעצמו למד תורה. (בראשית רבה צ"ג.) ביאר המשיגה, חושבים שזה היה נס עבור אברהם אבינו, ואינו כן, אלא צריך להבין שבכליות של אדם טמון תורה, בנפש האדם יש תורה.

***

כל מה שהאדם צריך יש לו, גם חכמה ותורה, רק יש מפריעים שעושים חציצה אברהם אבינו, זיכך וטיהר את עצמו, והוריד את המחיצה של החומר, ואז נעשו שתי כליותיו כשתי מעיינות.

הואדם הכי קטן

פעם אמר בהתנגשות, הרי האדם הכי קטן, הוא מניץ נובע של תפילה, ושל חכמה ורעות, ורק צריך לדעת איך להשתמש בזה.

***

עוד אמר, הרי בשעת התפילה אדם עומד לפני מלך המלכים הקב"ה, התקבכות הכי גדולה לה, ואז אפשר להשיג הכל. וכולם שהשיגו משהו, היה זה ע"י כח התפילה, ולכל אחד יש כח זה, רק צריך להוציא את זה מן הכח אל הפועל [והיה מאריך לבאר, שהמפתח לזה הוא, לכבד את התפילה כמו שיבאר בהמשך בס"ד].

